

SD-Kuriren

NR 25 1995 Pris 20:-

**Mikael Jansson-
Ny partiledare!**

**Engelbrekt-
För femte
året i följd!**

**Borlänge-
Demonstration
mot moské!**

**Sverigedemokraterna
på marsch för
Sverige**

Hej igen, käre läsare!

Det var ett tag sen sist, men här har du ett nytt nummer av SD-kuriren.

Ursäkta dröjsmålet!

Vart tog SD-kuriren vägen — det har mer än en nationalist frågat sig. Vi ber våra läsare och prenumeranter om ursäkt för att de fått vänta så länge. Det ska förhoppningsvis inte upprepas.

Åtskilligt har hänt sedan förra numret kom ut. Först till skiftet på partiledarposten: Anders Klarström har efter år av hängivet arbete dragit sig tillbaka. Tack, Anders, för allt vad du har gjort för Sverige!

Och så har vi sverigedemokrater valt en ny partiledare, nämligen Mikael Jansson som tidigare var vår andre vice ordförande. SD-kuriren vill härmed hälsa Mikael varmt välkommen och önska honom all lycka och framgång i sitt ansvarsfulla värv!

Sverige — vinnare i EU-valet.

Valet till Europaparlamentet blev glädjande nog en stor framgång för de nationella krafterna! Nästan 60% av svenska folket valde att protestera mot EU-medlemskapet genom att inte rösta. Visserligen nådde vänsterpartiet och miljöpartiet höga siffror, men det berodde främst på att EU-kritiska sos-sar röstade på v och EU-kritiska borgare på mp. De partier, som med lock och pock lyckades få en obetydlig majoritet av svenska folket att 1994 rösta för en EU-anslutning, har nu alla skäl att fundera på vad de ställt till med. Sällan har väl klyftan mellan folket och "de folkvalda" visat sig så tydligt.

I detta nummer:

Ledarens ledare.....	3
Engelbrekt 1995.....	4-5
SD-demonstration i Borlänge.....	6
Tomas Andersson.....	7
Brev till "Dojjan".....	8-9
Landsförrädare.....	10
Expressen och Vålberg.....	11
Notisnytt.....	12
Insändarsidan.....	13
Lokalt i landet.....	14
Partibutiken.....	15

SD-KURIREN

– Tidningen som kämpar för Dig –

SD-KURIREN NR 25-1995

Skriv till SD-Kuriren

Redaktionen tar tacksamt emot pressklipp eller synpunkter på innehållet. Anteckna datum på eventuella pressklipp och ange vilken tidning de kommer ifrån. SD-Kuriren tar även emot manus till artiklar. Bifoga gärna foton (som du själv tagit, tillsammans med din artikel). Vi kan tyvärr ej returnera insända manus.

Stöd SD-Kuriren

SD-Kuriren är i stort behov av ekonomiska bidrag för att ständigt kunna utvecklas. Vi är tacksamma för alla bidrag, stora som små. Använd alltid Sverigedemokraternas postgiro: 23 45 65-0 och skriv "Tidningsfonden" på talongen.

Prenumerera på SD-Kuriren

Du prenumererar på 6 nummer för 120 kronor som insättes på Sverigedemokraternas postgiro. Märk talongen "6 nr SDK".

Innehållet i SD-Kuriren

Innehållet behöver inte alltid överensstämma med Sverigedemokraternas officiella ståndpunkt. **Ansvarig utgivare:** Lars Emanuelsson. **Redaktion:** Mikael Jansson, Patrik Lindgren, Jimmy Windeskog. **Omslag:** Engelbrektsdemonstrationen -95. Foto: Patrik Lindgren. **SD-Kuriren**, Box 200 85, 104 60 STOCKHOLM. Tel 08-641 20 11. Fax: 08-643 92 60. Postgiro: 23 45 65-0. Eftertryck tillåtes endast om källan anges tydligt med fullständig adress. SD-tryck, Sthlm, nov 1995. ISSN 0284-6861.

Mikael Jansson

När jag skriver den här ledaren, kommer jag just från en radiointervju där vår kära Anna-Lena Lodenius var med.

Märkligt nog höll hon sig till en någorlunda vettig kritik och kom faktiskt med en del sanningar. Till de senare hör påståendena att vi har en potential att bli ett parti med stort stöd och att många människor delar våra åsikter. Det är hög tid att vi kommer i åtnjutande av det opinionsstöd vi förtjänar.

Motståndarna i det internationella lägret har den fördelen att de behöver bara förinta det Svenska folket under ett enda historiskt skede för att ha segrat – förintade folk återuppstår inte.

Vi som försvarar det Svenska folkets rätt att leva vidare, och vår rätt till landet Sverige måste segra generation för generation, och det blir allt svårare.

Många medborgare skulle nog vilja invända att jag överdriver, förinta är ett starkt ord. Dock är det så att förintandet av enskilda folk är ett av grundargumenten i den marxistiska läran, på vilken grund socialdemokratien står.

Liberalerna är inte bättre, i en brännpunktsartikel påstår förre invandrarminister Birgit Friggebos närmaste man Christer Hallerby att vi Svenskar knappast kan hävda en exklusiv rätt till ett av Europas mest glesbefolkade områden.

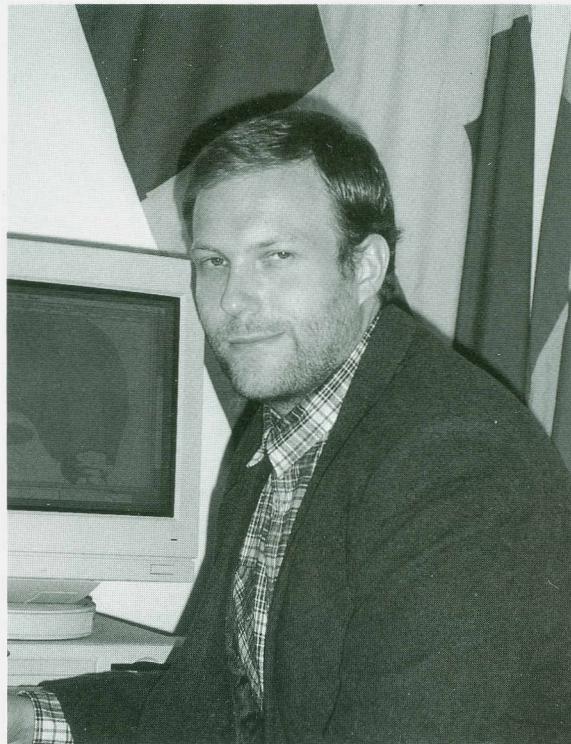
De främsta hoten mot det Svenska

folket kan kategoriseras till två växelverkande hot.

1. Den automatiska glidningen mot allt mer överstatlighet i beslutsfattandet.

2. Invandringen från främmande kulturkretsar.

Växelverkan dem emellan kan exemplifieras genom att man funde-

rar över främlingars ställningstagan- den.

Främlingar påstår ofta att de är svenskare än vad vi Svenskar är. Naturligtvis finns det ett starkt egen- syfte i sådana lögner, de vill stanna.

Men vad händer om vår nationel-

la grund skakas i sin konstitution? Kommer då främlingarna att försvara det Svenska medborgarskapets exis- tens gentemot ett påträngande EU- baserat? Kommer de att försvara det Svenska språket till nackdel för ett EU-gemensamt första språk?

Överallt i världen har det visat sig att det till slut bara är befolkningen som håller ut när det blir kris. Sent omsider verkar nu den västerländska försvarsviljan vakna med egen front i varje land.

Le Pen, Haider m.fl. och vi Svenska patrioter får glädja oss åt att kunskap och uthållighet krönt frihetskampen i andra länder med begynnande framgångar.

I Sverige har socialdemokra- ternas starka ställning, skapad genom utdelande av frukterna av det arbete som tidigare generatio- ners Svenskar utfört, försenat det nationella arbetet. Nu med ens är spelytorna fria.

Socialdemokraternas urusla näringspolitik har visat sin ruine- rande effekt, och har kritiserats även av dem själva (Kjell-Olof Feldt). Invandringspolitikens misslyckande såväl kulturellt som ekonomiskt är uppenbart.

Det borgerliga blockets splittring och dess moderata okänslighet för sociala frågor har tonat ner den sidans attraktionskraft.

Mycket talar för att Sverigedemokraterna står inför sitt stora genombrott.

Några ord om min egen bakgrund.

Jag är född i Umeå 1965 och är uppväxt i Kopparberg, åtta mil norr om Örebro. På gymnasiet valde jag fyraårig Teknisk linje, el/tele-varianten, mest beroende på att jag hade relativt lätt för matematik.

Efter värnplikten som gruppbefäl på A4, 2:a kompaniet, kände jag att jag **inte** ville specialisera mig som ingenjör och söka ett sådant arbete.

Istället har jag nöjt mig med vanliga industrijobb, två år på en kabelfabrik, ett år på en elektronikfabrik och nu fem år vid en rullmaskin på Örebro Pappersbruk.

Mitt egentliga intresse är politik, och mellan 1987 och

1989 funderade jag på att starta ett nytt parti, något etablerat nationellt parti fanns ju inte då.

1990 gick jag med i Centern för att se vad man kunde göra för Sveriges sak, inom ett riksdagsparti. Vitaliteten i de politiska partierna är låg, och det är lätt att avancera. Snart var jag andre vice ordförande i Örebro-centerns kommunor- ganisation. Jag märkte emellertid, att det inte var möjligt att jobba nationellt inom Centern, och eftersom Sverigedemokraterna etablerat sig som parti, gick jag över till Sverigedemokraterna lagom till årsmötet 1993.

Mina fritidsintressen är, olika slags träning, fiske, van- dring och seriös läsning.

Årets Engelbrektsdemonstration –inte den största, men den bäst genomförda hittills!

Årets Engelbrektsmarsch var den största SD-manifestationen sedan valet 1994. Nära Engelbrektsplan hade SD-folk från stora delar av landet mött upp. Det var en kall och blåsig dag då snön hängde i luften, men trots detta hade stora skaror samlats, och stämningen var på topp.

Motståndarsidan

Vänstern, som visste hur viktig marschen var för oss, hade försökt mobilisera sina styrkor för att hindra oss. AFA-anarkisterna hade skräpat ned Stockholm med sina flygblad och klistermärken för att få motdemonstranter att samlas vid

Stureplan halv tre. Deras samlingsplats var bara c:a 200 meter från vår, och antagligen hoppades de kunna samla så många av sina anhängare att de kunde skrämma våra medlemmar och sympatisörer och hindra den från att delta i vår marsch. Det lyckades nu inte alls – de blev inte särskilt många, och i början av vår marsch syntes de inte alls till.

SD-tåget

Vi var en mäktig skara om c:a 400 patrioter som marscherade till takfasta trummor och med en vacker fanborg i täten. Det blev en ordnad och disciplinerad och därför

imponerande demonstration. Demonstrationsledningen hade på förhand gjort klart att bråk, skrik och öldrickande inte skulle tolereras i vårt tåg, och de som kom med symboler som kunde misskreditera SD fick plocka bort dessa eller lämna tåget. SD:s egna funktionärer i röda västar övervakade ordningen, lugnt och bestämt. Att instifta denna funktionärsgrupp var ett lyckat grepp! Polisen som skulle skydda vår lagliga demonstration gjorde också ett mycket gott arbete. Vi gav dem en välförtjänt applåd när vi var framme vid Mynttorget.

Fanborgen vid Mynttorget

Misslyckade motdemonstrationer

Motdemonstranterna som smög i gathörnen och vaktade på vår marsch hade inte mycket för sitt besvär. En och annan flaska eller sten fick de iväg innan de vände och sprang, men vi behövde inte ta

eldande tal med särskild adress till dem som fortfarande inte vill inse mot vilken katastrof vårt samhälle är på väg.

Vår nye ordförande, Mikael Jansson, utvecklade i ett lugnt anförande SDs politiska syn på ett flertal områden. Förutom den katastro-

sjöng vi nationalsången under ledning av Eva Dahlqvist.

Intresserade åskådare

Inte minst uppmuntrande var intresset från åskådare och förbipasserande. "Det var roligt att se att ni kan uppträda värdigt och dis-

SD på marsch genom Stockholm.

någon större notis om dem. Att motståndarna märktes så litet berodde dels på vår egen goda ordning och disciplin, dels på polisens utmärkta insats men främst på att de var så få.

Ett gäng som väl inte tyckte att det var lönt att ge sig på oss fick tydligen för sig att istället passa på och vandalisera en "skinhead-butik" på Söder. Butiken var stängd men trots detta klarade de inte av sitt planerade hjälteåd bättre än att ett flertal skadegörare blev tagna av polisen.

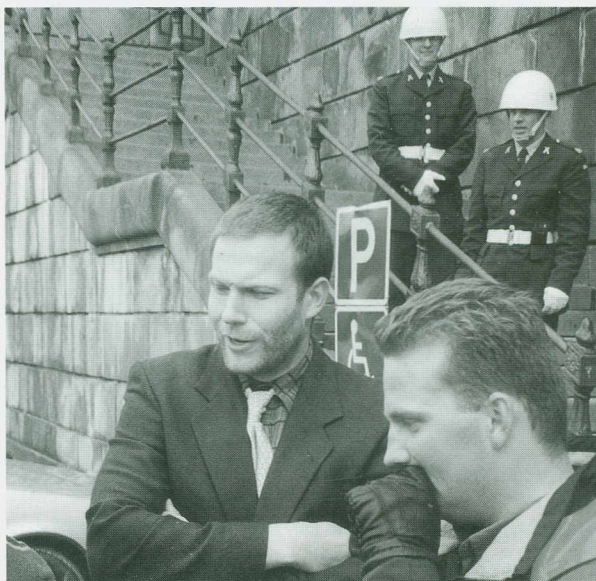
Mötet på Mynttorget

På Mynttorget intill Slottet hade vi vårt möte. Tomas Andersson från Sundsvall, SDs andre vice ordförande, talade kort och kärnfullt.

Tina Hallgren-Bengtsson från Höör, SDs vice ordförande, höll ett

fala invandringspolitiken behandlade han rikets nästan lika katastrofala ekonomi. Han framförde SDs syn

ciplinerat", sa en gammal man som tittade närmare på oss innan vi började vår marsch.

Partiledare Jansson "bevakas" av Kungliga högvakten!

på EU, miljöpolitiken, regionalpolitiken och mycket annat. Slutligen

En dam på väg till ett café blev så fängslad av Mikael Janssons tal att hon stannade kvar i snålblåsten på Mynttorget trots att väninnan drog henne i armen. "Nej, hon ville höra talet till slut", sa hon, och sedan pratade hon en stund med ett par av oss och fick med sig en bok hem. "Vi vill inte ha någon moské", sa hon flera gånger innan hon gav sig av.

Tack

Ett stort tack till var och en av Er som var med och bidrog till en mycket väl genomförd marsch! Ett särskilt stort tack till SDs nybildade funktionsgrupp för allt arbete som Ni lagt ned på att göra årets Engelbrektsmarsch till en succé.

SD-demonstration mot planerad moské!

När man reser från Uppland mot Borlänge genom den sköna Dalabygden – förbi vackra små hus, gamla bondgårdar och små byar – kan man knappast tänka sig något som här skulle te sig mer malplacerat och onödigt än en moské. Folk i Borlänge, som märkte att de lokala politikerna struntade i deras åsikter vad gällde den planerade moskén, uppmanade SD att ställa upp och hjälpa till med att organisera en effektiv oppositionskampanj. Vår demonstration var inte heller den första i Borlänge detta år. Nu, lördagen den 6 maj, hade stora folkskaror samlats på demonstrationsplatsen, Jussi Björlings torg, mitt i stadens affärscentrum. Vid den utsatta tidpunkten marscherade ett trettio-tal SD-medlemmar och sympatisörer från järnvägsstationen till torget och mötet började.

Motdemonstration

Vänstern hade – som den brukar – ordnat en liten motdemonstration, men de höll sig klokt nog på behörigt avstånd. Kanske begrep de att moskébygget är en mycket känslig fråga för många borlängebor, och att de bara skulle reta upp folk om de försökte hindra oss att föra ut våra åsikter. En grupp anarkisttyper försökte få några närvarande "hip-hopglin" att överrösta oss med talkörer, men då våra talare hade hjälp av högtalare misslyckades de skändligen. Åhörarna kunde utan större problem lyssna till det enda parti i Sverige som vill sätta svenskarna i första rummet.

Mötet

Vid mötet höll ordföranden i SD-

Borlänge, Sven-Erik Larsson, ett långt tal som formade sig till ett häftigt angrepp på invandringspolitiken och "multi-kulti-flummet". Han drog upp riktlinjerna för en politik som återgav Sverige åt svenskarna och lät kulturberikarna berika sina respektive hemländer. I detta läge skulle det vara onödigt att bygga moskéer när dessa ändå skulle stå oanvända om några år.

Tomas Andersson, SDs andre vice

SDs andre vice ordförande Tomas Andersson talar på torget i Borlänge.

ordförande, talade bla. om hur Sverige till för något decennium sedan varit ett stabilt och homogent land. Därefter talade Henrik Enmark kort och kraftfullt om SDs politik. Slutligen sjöng vi nationalsången under Eva Dahlgvists ledning.

Flaggbränning

När mötet närmade sig slutet understod sig en flinande glop att helt öppet tända eld på en svensk flagga. Han kunde skatta sig lycklig att polisen var där och skyddade honom – frågan är annars bara om han fått stryk av oss SD-medlemmar eller om ilskna borlängebor hade tagit hand om honom först. När nationalsången sjöngs buade och skrånade våra mot-

demonstranter och gjorde kommunisthälsning med knuten näve.

Inkompetent polis

Polisen, som skulle skydda vår lagens demonstration, gjorde en blek insats vid torget, men verkligt illa blev det då de skulle eskortera oss tillbaka till järnvägsstationen. På tvärgatorna hade grupper av anarkister och hip-hoppare samlats och de passade på att kasta en del sten från säkert avstånd, men de visade inte prov på någon träffsäkerhet. Polisen gjorde inte mycket åt saken: När en av de våra upplyste en polis om att en "åskådare" plockat åt sig stenar, fick han svaret att det inte var förbjudet att ha stenar i fickorna!

Ledsammast blev det kanske för den alldeles oskyldiga person som i något ärende kom till stationen och fick två stenar kastade på biltaket. Såvitt vi kunde se gjorde polisen inte något åt saken.

Att ordningsmakten inte ens kan skydda tredje man är under all kritik.

Rädda visa färg?

En rolig fotnot till historien ovan: Två representanter för "Ungdom mot rasism" som kom för sent till mötet hade tydligen tyckt att det var oklokt att gå genom staden med sina kampanjtröjor på. Kanske var de rädda att möta någon stadsbo som kunde ha synpunkter på deras osolidariska och antisvenska uppträdande? I alla fall väntade de tills de var i "säkerhet" bland sina meningsfränder, innan de tog på sina tröjor och visade att de inte kunde skilja mellan rasism och svenskers krav på att få bestämma i sitt eget land.

Tomas Andersson— En trygg norrlänning!

Jag heter Tomas Andersson och är andre vice ordförande i Sverigedemokraterna. Jag är född i Sundsvall och uppvuxen på landsbygden utanför staden. 1995 fyller jag 22 år och det kan man kanske tycka är en anmärkningsvärt låg ålder för en sådan position i partiet, men jag anser att det visar bara att partiet är öppet för alla och förtroendeposter får man på grund av lämplighet och inte beroende på vilken ålder man har.

Jag har varit aktiv för SD sedan 1991 då jag blev medlem. 1992 bildade vi kommunföreningen

Sundsvall/Timrå och jag valdes till ordförande och har suttit som det sedan dess. Den 6:e juni 1993 höll vi vår första egna demonstration i Sundsvall och den samlade ett 40-tal patrioter samt c:a 150 personer som hade samlats vid torget för att lyssna på vad vi hade att säga. Inte en enda motdemonstrant var på plats och mötet avlöpte helt lugnt. Tidningsrubrikerna

var inte nådiga. Man oroades över att vi hade fått tillstånd att demonstrera. Sommaren som följdes av hög aktivitet genom flygbladsutdelningar och dylikt.

Den 6:e november var det dags att demonstrera igen. Den här gången på kvällstid med facklor till minne av den störste hjältekonungen, Gustav II

Adolf. Denna manifestation lockade över 100 deltagare och blev mycket lyckad med stora tidningsrubriker som följde.

Totalt har vi haft 7 egna demonstrationer i Sundsvall på två år. Tack vare dessa har vi fått en enorm publicitet i lokaltidningarna och de lokala TV-kanalerna. Då Sundsvall är en stad men c:a

95 000 invånare är det lätt att bli lokalkändis och det kan man nog säga att jag har blivit både på gott och ont. Ont på grund av att jag inte kan gå ut ensam på helgerna och jag har väl fått en och annan tjuvsmäll av några kommunister, men överlag ser jag det som positivt att Sundsvallsborna känner igen en SD-kandidat på gatorna och de kommer ofta fram för att diskutera politik.

Jag känner att jag arbetar för ett framtidsparti med idéer som ligger i tiden. Det tar tid att bygga upp en folkrörelse. Det är inget som man gör över en natt, utan det tar många år. Jag är stolt över att till-

höra Sverigedemokraterna och jag vet att vi en gång kommer att vinna folkets övertygelse genom kamp till seger.

Om alla drar sitt strå till stacken så kommer det att gå fortare. Det finns en plats för alla i den nationella kampen och det är endast genom SD som vi kan vinna.

Öppet brev till vår statsminister!

Statsminister Ingvar Carlsson

–Du påstår dig ha väljarnas fulla stöd för regeringens sparåtgärder. Men det är ju inte väljarnas, utan SAFs och "marknadens" fulla stöd du har för de åtgärder som nästan uteslutande drabbar de svagaste grupperna i samhället.

Däremot har du "fullt stöd" för ditt beslut att avgå som statsminister. Det visar bl.a. den senaste opinionsmätningen där sossarna ökar med 4,2% jämfört med mätningen i juli. När "foten" avgår, kommer tydligen sossarna på fötter igen.

Bengt Westerberg har ju också avgått som partiledare. Ska man tolka dessa avhopp som att "rättorna nu börjar lämna den skuta de själva borrar i sank" – bl.a. genom att driva en alltför vidlyftig och kostsam invandringspolitik.

Eftersom du tycks ha ganska dimmiga begrepp om vad svenska folket tycker, så bifogar jag några insändare från Expressen och Aftonbladet (45 st).

Läs dem så får du kanske lite hum om vad "vanligt folk" tycker om er politiker och den politik ni driver, ofta mot svenska folkets vilja.

Jag vill citera ett par av dessa insändare:

"Journalisterna sitter respektfulla och nickar när Ingvar Carlsson berättar om skälen för sin förestående avgång. Han säger sig ha uppnått det han velat."

(Sveriges ekonomi är körd i botten, vi måste t.o.m. låna till räntan på statskulden. Brutala mord, våldtäkter, våld, misshandel, rån, knark, vandalism och korruption tillhör numera den svenska vardagen, – och vår statsminister erkänner oförblommerrat att **han uppnått det han velat**. Är det inte så, att de flesta av Sveriges problem **uppstått** på grund av ditt **velande**?)

"– Vad är det då han uppnått? Jo, han har lyckats få Socialdemokraterna att i stort sett driva samma politik som Moderaterna."

(Det är i och för sig en prestation med tanke på alla de "vänsterextremister" som nu tagit säte i Ingvar Carlssons regering.)

"I samband med sossarnas högersväng lyckades han också lura in Sverige i EU-fällan. Han har tillsammans med Sveriges högerpartier sett till att klyftan mellan de rika och de fattiga blivit större än tidigare. Arbetslösheten är hög, och sjuk- och äldreomsorgen blir allt sämre. Sverige har blivit marknadsstyrt och vi är på väg utför, mer än någonsin."

Detta är vad Ingvar Carlsson och hans medarbetare har uppnått. Därför förvånar det mig att ingen ställer honom mot väggen i stället.
"Peter Carlsson"

Det hastigt påkomna beslutet om att

avgå som statsminister/partiledare, måste väl bero på en senkommen insikt om din egen oförmåga och otillräcklighet för att ta Sverige ur den självförvållade krisen.

Bättre fly än illa fäkta, heter det ju.

Stig Johansson har gjort sig till tolk för många besvikna och förbitterade fattigpensionärer:

"–Vad skönt att Ingvar Carlsson ska avgå!

Han har inte gjort ett förbannat dugg för oss gamla med låga pensioner. Hans politik har bidragit till att våra pensioner urholkats ytterligare, att KBT sänkts och att kostnaderna för sjuk- och tandvård samt mediciner höjts.

Vem som kommer efter Ingvar Carlsson skiter jag i – bara det inte blir Mona Sahlin."

"Stig Johansson"

Många svenska pensionärer lever på, eller under existensminimum, – medan de invandrare som inte bidragit med en enda skattekrona – får hela hyran betald av det sociala. För dem är också sjuk- och tandvård helt gratis.

Inte att undra på, att det system som byggdes upp "av svenskar för svenskar" nu håller på att rasa ihop fullständigt.

När ska våra politiker inse att de inte är "världens frälsare", – och att det inte är möjligt att "utspisa 5000 personer med fem kornbröd och två

fiskar, och få tolv korgar över – sedan alla ätit sig mätta”?

Vi behöver ingen ny statsminister, vi behöver en ”föreståndare” för fattighuset Sverige.

Henrik Alexandersson har också kloka synpunkter, han skriver:

”Socialdemokraterna tycks driva ”förvirring” som sin taktik inför EU-valet. Läsaren kan notera att partiet i sitt valmanifest tycker ungefär som Moderaterna.

Frågan är, varför rösta på sossarna om de inte har några egna åsikter? Att gå fram med två olika listor, en med EU-anhängare och en med motståndare, är också märkligt. Hur ska

väljarna veta vad partiet kommer att tycka i EU-Parlamentet?”

(Kommer de överhuvudtaget att tycka något? I Bryssel tycker man att en del sossar påminner om ”munkar som avlagt tystnadslöfte”. Själva finessen i sossarnas valstrategi går ut på att ”väljarna ingenting ska veta – före valen”. Vem har glömt Göran Perssons ”öppna mandat”? Ett politiskt taskspeleri, avsett att slå blå dunster i ögonen på väljarna. Det hade inte blivit många röster för sossarna om de före valet gått ut och talat om att det skulle bli ytterligare försämringar för de sämst ställda.)

”Socialdemokraterna har lyckats narra sina väljare tidigare genom att inte tala om vad de ska föra för politik – efter valdagen. Så varför skulle just EU-valet vara ett undantag?”

”Henrik Alexandersson”

Vi får väl hoppas att väljarna lärt av sina tidigare misstag, och inte låter sig luras att ”köpa grisen i säcken”.

Ja, det här brevet handlar ju inte så mycket om mina egna åsikter, men jag instämmer med samtliga insändarskribenter. Jag kan inte säga det bättre själv.

”Svensk pensionär”

Stockholm den 5 september 1995

Landsförrädare – då och nu!

I alla konflikter på alla fronter återfinns ständigt tre kategorier; de stridande, de likgiltiga och förrädarna. Det är alltid den sistnämnda kategorin som med rätta ådrar sig de kämpandes största motvilja. Motståndaren kämpar för sin sak på sina bevekelsegrunder. I en strid finns ett visst hederskodex och parterna befinner sig i liknande situation och kan känna viss förståelse för respektive rival. Förrädaren däremot är en dolkförsedd ynkrygg, smygande i mörkret föraktad av alla. Han drivs inte av känsla och förnuft – naturens lagar.

Fenomenet att inbördeskrig blir så oerhört oförsonliga är avhängt det faktum att de kämpande inte definierar motståndaren som naturlig fiende utan som förrädare från de egna leden.

Det går inte att för en rörelse bedriva framgångsrik kamp så länge förrädare finns i leden. Den första åtgärden blir därför att rensa bland de egna, innan motståndaren kan angripas. Det var inte primärt de förhatliga vita som förseddes med brinnande bildäck runt halsen, då de svarta på allvar började (med svensk hjälp) genomföra sin väpnade revolution i Sydafrika. Målen var oftast svarta i de vitas tjänst. Enligt samma filosofi, om än med mer intellektuellt tillvägagångssätt, agerar den vita rörelsen. De svarta hatar man ej – däremot de vita som förräder de egna. Det aktuella exemplet Sydafrika är representativt för i stort sett varje konflikt.

Liksom man under några seklers före 1800-talet kallade den man ogillade "ateist", och under 1900-talet på samma sätt i alla sammanhang stöter på begreppet "fascist" som invektiv, är "förrädare" ett ord som delvis förlorat sin styrka då inflation drabbat även detta uttryck. Delvis kanske vi nationella är skyldiga till detta. "Landsförrädarna" har ibland

slängts ut alldeles för lättvindigt. Riktiga landsförrädare har vi i Sverige endast haft ett par stycken under 1900-talet – inga nämnda och inga glömda!

I detta sammanhang är det relevant att påminna om debatten kring

den man som fått ge namn åt förräderibegreppet – Vidkun Quisling. Efter den 9 april 1940 haglade förräderi-anklagelserna åt alla håll i Norge. Den avsatte regeringen menade att Quisling var landsförrädare då han satte sig som en marionett för tyskarna. Den nya regeringen Quisling frågade sig vad som var minst ont för Norge, och anklagade den förra regeringen och kungahuset för förräderi som lämnat landet då det behövde dem som mest. Vi skall komma ihåg att när vi idag tar emot människor är det ofta fråga om fullfjädrade landsförrädare som sviker sitt folk då de behövs som mest. Bosniens president har låtit bosniska "män" som flytt förstå att de aldrig mer är välkomna till ett i framtiden eventuellt fritt Bosnien. Sveriges svek är som vi vet, åtminstone dubbeft.

Känner man de mekanismer som förmår en människa att vända sig mot sitt eget folk kanske vissa själar kan räddas. Jag utgår från en händelse ett år tillbaka i en norrförort till Stockholm. Fem invandrare attackerar två svenskar. Efter någon minut kommer några svenskar springande. Det som ser ut att avgöra bråket till

svenskarnas fördel resulterar istället i ett totalt avgörande. Svenskarna ansluter sig nämligen på de mörkhjyades sida. Varför kan det bli så sjukt? I ett kurr mellan lejon och hyenor om en slagen zebra ingriper aldrig ett anländande lejon på hyenorernas sida.

I synnerhet ungdomar har ett behov av att känna sig som hjältar. 1989 sade dåvarande statsministern Ingvar Carlsson att rasismen skulle bekämpas med alla medel. Svaga individer uppfattar sådana budskap så att de är duktiga om de gör något mot rasismen. De svenska ungdomar som försvarar etablissemangets osvenskhet är nästan uteslutande människor med behov av uppskattning. De har inte lyckats så bra i skolan och är inte sällan sk. mobboffer. Att då vända sig mot sina svenska kamrater och deras ideal blir en logisk följd. Medan man får en spark i huvudet av en sådan stackare känner man ingen tolerans. Efteråt inser man emellertid vilka som bär den verkliga skulden. De olärda berömsökarna är endast de verkliga förrädarnas offer.

Vilka är då de verkliga förrädarna? – Journalisterna? – Politikerna? Konspirationen mot det västerländska samhällena kanske är så omfattande att de som inplanterar den fördummande materialistiska mentaliteten i våra hjärnor har syften som främjar deras överlevnad. Är det så kan de per definition inte benämnas förrädare, då de på ett sofistikerat sätt kämpar för sin egen existens.

Sensmoralen blir att de som vet att de gör orätt – åtminstone vissa svenskar är medvetna om detta – skall straffas hårt och skoningslöst. Deras offer skall straffas efter de specifika skador de gjort sig skyldiga till. Därefter måste det för dessa finnas en väg tillbaka till det folk de ändå genetiskt tillhör. Lyckas inte det är västerlandets folk på väg ned i en avgrund då de töms på individer.

Jan Strandberg

"DERAS HUS SKA BRINNA"

EXPRESSEN I HATETS BY!

Sålunda meddelades på Expressens förstasida 18 april 1995. Två sidor eignades åt samhället Vålberg, vester om Carlstad. Artikeln handlade gifvetvis, om huru- som de stygga våldsfixe- rade nassarna hade tra- kasserat och oprovo- cerat misshandlat den stackars lag- lydiga nysvenska familjen Labadi. Som vanligt alltså, när de svenskhatande liberalerna tillåtes breda ut sig och spri- da sina lögner.

Om man såg på TV så kanske man fick en litet (men inte mycket) annorlunda bild af det hela. Det råkade nemligen framskynta att det icke var fullt så enkelt som i Expressen. En af familjens söner och hans lierade hade nemligen trakasseradt en del sven- skar, men detta stod det sjelfklart intet om i förbemälda förrädarblas- ka.

Gifvetvis kom det under rättegången efteråt fram

vem som var skyldig till vad. Men tro för den delen inte att Expressen uppmärksammade att den som blefvo dömd för bland annat misshandel, det var ingen

hvilka som var "bäst"!!

Den som vill ha reda på sanningen skall i det längsta undvika Expressen. Kan detta verkligen kallas fram- steg? Nej, tusenfalt nej! Man kan blifva reaktionär för mindre. Det mest

fasansfulla är att så många människor gå på liberalernas lögner, och tager dem för sanningar.

Både Expressen och Aftonbladets förstasidor 19 april 1995 förkun- nade att en nysvensk familj hade fått sin lägenhet förstörd af en brandbomb som några hemska, äktsven- ska skinnskallar hade kastadt in.

I de bägge tid- ningarne fanns 20 april två små enspal- tare om att polisen hade

kommit fram till at det antagligen ej rörde sig om något rasistdåd, utan om en helt vanlig lägen- hetsbrand med naturliga förklaringar.

Sverigedemokraterna måste fortsätta att bekämpa sådana här styg- gelser.

annan än pappan i familjen Labadi!

Att Expressen är en publikation som arbetar för ett sjukt samhälle, illustreras äfven af att det i deras Fredagsbilaga för icke så länge sedan fanns ett uppslag om hvilka gay-klubbar som funnos i Stockholm, och

"Kulturkrock"? Snarare sofflock!

Till SD-Kuriren skickas många urklipp från olika tidningar runt om i landet angående olika händelser, både med och utan icke-svenskar inblandade.

Tyvärr så blir man nog lite avtrubbad när man läser om allt elände som våra "Nysvenskar" ställer till med. Många av notiser-na lämnar man utan åtgärd, men ibland så dyker det upp någonting "nytt". Häromdagen damp det ner ett klipp från Sydsvenska Dagbladet (SDS), för övrigt en tidning som många gånger vågat visa upp verkligheten.

Detta handlar om mötet mellan socialsekreteraren i Trelleborg och en man som tyvärr är svensk medborgare, men som ursprungligen kommer från Mellanöstern. Att socialarbetare och andra som handhar bidragssökande har ett utsatt arbete känner nog alla till. Hot och till och med misshandel hör tyvärr inte till ovanligheterna.

Och en notis om att en socialarbetare blivit misshandlad får nog inte längre någon att rynka på ögonbrynet.

Det som gör detta möte så spe-

ciellt är inte det att mannen misshandlar socialsekreteraren då han nekas pengar. Nej det är "vardagsmat". Inte heller det att det var en invandrare som utförde misshandeln, det är vi också vana vid. Det "unika" är mannens orsak till överfallet!

Socialsekreteraren hade nämligen haft den stora fräckheten att neka honom bidrag då han vägrade att söka arbete! Mannen hade nämligen vid tidigare besök uppmanats att söka arbete, vilket han inte gjort, och följaktligen fick han vid detta besök inget bidrag.

Söka ett arbete! Tänka sig så fräck man kan vara, att uppmana en arbetslös person att söka arbete! Nej det går ju inte, tyckte mannen och bankade socialsekreteraren gul och blå.

Inte nog med detta. Efter misshandeln går han, hör och häpna, raka vägen till polisen. Inte för att lätta sitt samvete, utan för att anmäla socialse-

kreteraren för misskreditering och förolämpning!!!

Uppmaningen att söka arbete

var kränkande och dessutom så bröt det mot hans kulturella uppfostran!

Som tur var så tog det inte lång tid för polisen att gripa mannen då socialsekreteraren

ringde polisen och anmälde misshandeln. Han stod ju redan och beklagade sig hos polisen.

Givetvis släpptes mannen efter ett förhör, att misshandla en tjänsteman som sköter sitt arbete är ju inget allvarligt brott.

Allt sunt förnuft säger ju att mannens enda väg ut från polistationen, är den som leder raka vägen till det land varifrån han ursprungligen kommer.

Man tror knappast att det är sant. Tyvärr så är denna berättelse inte en skräna eller ett påhitt, det är dagens sanning.

Vad händer härnäst?

Ska skolelever misshandla sina lärare för att dom ber eleverna att lära sig svenska?

Ska busschauffören ha stryk för att han har oförsämdheten att be om betalt?

Vart är Sverige på väg?

Skriv till insändarsidan:

Intresset för insändarsidan ökar i takt med svenska folkets missnöje. Många skickar in insändare, men tyvärr har vi inte utrymme för alla. Däremot sparar vi givetvis insändare till senare nummer. Skriv gärna till oss, men tänk på att skriva kort och kärnfullt. Skicka gärna med foton eller teckningar. Insänt material kan tyvärr inte returneras av praktiska skäl. Adressen är: Insändarsidan, SD-kuriren, Box 200 85, 104 60 Stockholm.

Sverige våldtas! – Vad kan göras?

Läste med bestörtning att Sveriges tredje stad Malmö har fallit och till 25% ockuperats av invandrare. Detta är fullständigt obegripligt. Utvecklingen har fått skena iväg bortom allt sunt förnuft. Läget är idag ytterst prekärt för hela det Svenska folket och den Svenska nationen. Likt dominobrickor kommer alla Svenska städer att falla i ockupanternas händer om inte en dramatisk förändring snabbt inträffar.

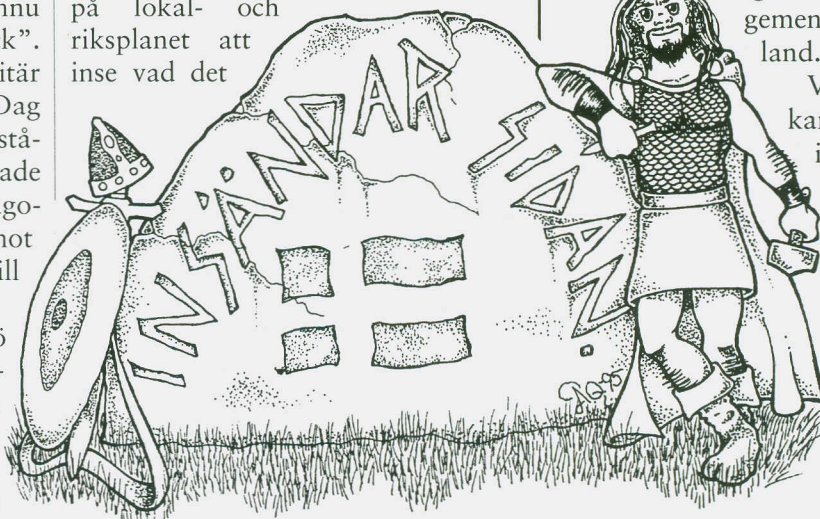
Just Malmö där jag på 1950-talet hade tillfälle att bekanta mig med anrika Södervärnsskolan och den järnhårda disciplin som där ännu rådde - en berikande "kulturkrock". Skolbarnen drillades med militär exercis och Svenska Flaggans Dag firades som sig bör. Varje skolsal ståtade med sin rotting, vilket hade avskräckande effekt - samma pedagogik som idag borde användas mot våra moraliskt förfallna rötägg till politiker och journalister.

Aldrig trodde jag att Malmö skulle våldtas av bidragsockpanter och drägg, men allt är möjligt när de liberala tumskruvarna vrids åt och nationen tiger still. Det kan ofta ifrågasättas om de tongivande inom lokalpolitik och lokalpress verkligen har Svenskt påbrå. De verkar för Malmös del snarare tillhöra Gyllenhammars gäng att döma av storsatsningen på mångkultur, "Scan Link" och EU.

Om Sverige ska kunna överleva måste antalet ockupanter reduceras. Detta är ekvationens lösning.

Tillväxtkurvan måste brytas! Detta kan bara ske genom repatriering och födelsekontroll - eller ett inbördeskrig. Svenskarna har inte fått säga sin demokratiska mening och kommer inte att få säga den utanför Sjöbo. Då finns ingen annan väg tillbaka än den lokala motståndskampens väg. Leve den!

Sverige är ockuperat och hela Svenska folkets framtid står på spel. Detta är någonting oerhört som borde få varje Svensk att se över sina resurser. Vi befinner oss i en situation där råstyrkan betyder allt och argumenten intet. Kompromisser är uteslagna. Vi måste tvinga makthavarna på lokal- och riksplanet att inse vad det

handlar om: Svenskarnas rätt till en fristad, en fristad från våld och drägg. Den fristaden hette en gång Sverige, och Sverige kommer den att heta på nytt när folkviljan segrat på slagfältet.

Vi måste sätta hårt mot hårt!

"Fd. Malmöbo"

Statsskulden spårar ur!

Vårt lands statsskuld är drygt 149 000:-/person.

Vårt land håller på att förblöda, men de sk flyktingarna fortsätter att med hånfulla leenden roffa åt sej av vad våra förfäder mödosamt byggt upp.

Dessa gamar lär sej på rekordtid vad de har för rättigheter och känner någon sej orättvist behandlad så får vi höra dennes snyfthistorier i våra media.

Några skyldigheter vill de inte höra talas om och det kan man förstå, när de inte känner något ansvar och gemenskap med vårt land.

Vi måste öka kampen. Krossa invasionen. Visa vad vi tycker och sätta inkräktarna på plats. Även de svenskar som är delaktiga av vårt lands sönderfall måste stoppas.

Varför gör vi

så lite? Vad väntar vi på?

Varje dag är en förlorad dag!

Du ser själv i media vilka svenskar som är våra förrädare, stoppa dem!

Lycka till alla patrioter! Dina förfäder och Ditt fosterland är stolta över dej!

Lennart Gustafsson

Jag måste skriva ner några funderingar jag länge haft. Agent Bulldog, Vit Aggression och liknande band spelas inte på radion. Sådan musik kan verka stötande för människor. Men Lat(r)in Kings och diverse klagande "musikgrupper" får spelas hur mycket som helst. Dessa grupper får

säga hur kränkande meningar som helst, för dom säger det ju till skinnskallarna. Jag menar, är det inte kränkande mot skinnskallarna. Om ett barn säger: -Slå ihjäl alla svartskallar. Så är aga tillåtet. Du får inte säga sådana saker. Men om de säger: -Jag ska slå en skinnskalle idag. Så

ges en klapp på huvudet och ett: -Det är bra att du tror på det goda. Jag ser just nu på Lasse Lindroth på TVn. Han får säga kränkande saker hela tiden. Men alla klappar honom på axeln och säger: -Bra sagt, och skrattar nästan på sig. Det enda jag kan skriva är: ? "IA"

Hör av dig till närmaste partidistrikt
–ditt stöd behövs!

SD-Borlänge

Box 2050
781 02 Borlänge
Tel: 0243-876 04
Pg: 492 20 41-1

SD-Dals Ed

Box 113
668 00 ED
Pg: 644 54 57-2

SD-Eskilstuna

Box 2071
630 02 Eskilstuna

SD-Göteborg

Box 300 36
400 43 Göteborg
Tel: 031-41 72 44
Pg: 38 05 85-0

SD-Haninge

Box 46
136 21 Haninge
Pg: 29 00 82-7

SD-Höör

Box 545
243 26 Höör
Pg: 437 95 76-4

SD-Kävlinge

Box 99
244 22 Kävlinge

SD-Laholm

Box 6006
312 06 Mellbystrand

SD-Norrköping

Box 100 71
600 10 Norrköping
Pg: 19 83 35-2

SD-Sala

Box 17
733 21 Sala
Tel: 0224-124 53
Pg: 92 40 27-6

SD-Sollentuna

Box 766
191 27 Sollentuna

SD-Skåne

Box 545
243 26 Höör
Tel: 0413-530 43
Pg: 42 38 12-7

SD-Stockholm Syd

Box 200 85
104 60 Stockholm
Pg: 85 92 83-4

SD-Sundsvall-Timrå

Box 3060
850 03 Sundsvall
Tel: 060-500 608
Pg: 21 55 42-2

SD-Trollhättan

Box 60
460 20 Sjuntorp
Pg: 491 76 22-5

SD-Uppsala

Box 1932
751 49 Uppsala
Tel: 070-740 03 36
Pg: 79 83 57-0

SD-Varberg

Box 1186
432 16 Varberg

SD-Västerås

Box 160 18
720 16 Västerås

SD-Växjö

Box 489
351 06 Växjö
Tel: 0470-828 58
Pg: 39 27 25-8

SD-Ystad

Box 78
271 22 Ystad
Pg: 643 30 61-6

SD-Örebro

Box 526
701 50 Örebro
Tel: 019-27 41 70
Pg: 480 99 96-4

SDU-Riks

Box 766
191 27 Sollentuna.
Pg: 649 36 00-8

Efterlyses!

Hängivna nationalister, beredda att i vått och torrt ställa upp för vårt parti!

I år har SD inrättat en funktionärsgrupp som skall hjälpa till i samband med större partisammankomster och andra aktiviteter. Hittills har funktionärsgruppen varit aktiv vid Engelbrektsmarschen och vid Nationaldagsfirandet i Stockholm, och den har visat sig vara av stort värde för partiet.

Funktionärsgruppens uppgifter är bl.a. att upprätthålla ordning och disciplin vid våra möten och även att hjälpa till med att skydda de våra om vi angrips. Som funktionär förväntas man vara med på alla större SD-möten under året.

Ännu så länge består funktionärsgruppen bara av ett halvdussin medlemmar, men vi har tänkt utöka den betydligt. För att bli medlem i funktionärsgruppen måste man givetvis vara SD-medlem.

OBS! Funktionärsgruppen är inget för den som vill klä sig i uniform, leka soldat eller spela tuff. Vi behöver lugna, förnuftiga personer som kan hålla huvudet kallt och tala folk till rätta.

Intresserad? Kontakta Mats Germundsson, funktionärsgruppens ledare, så får du mer information!

Skriv till:

Mats Germundsson
SD Stockholm Syd
Box 200 85
104 60 Stockholm

VIKINGAFFISCHER

På nästa sida ser du hela vårt sortiment av affischer med vikinga- respektive fornnordiska gudasagemotiv.

Storleken är A2 och givetvis är alla i fyrfärg (utom 716)

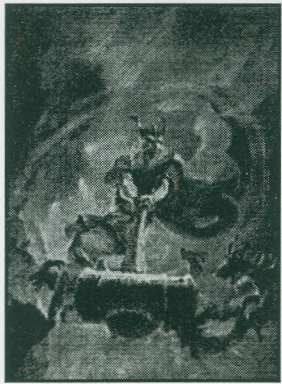
Priset är endast: 50:-/st (716 kostar 40:-)

Frakten betalar vi om du beställer minst 4 st. Vid beställning av 1-3 st tillkommer 30:- för frakten.

Beställer gör du genom SD-Riks (Pg: 23 45 65-0)

Skriv tydligt vilka nummer du önskar och beräkna ca 3-4 veckor för leverans.

P A R T I B U T I K E N

701 Tor svingar
Mjölner

702 Menhir vid
månsken

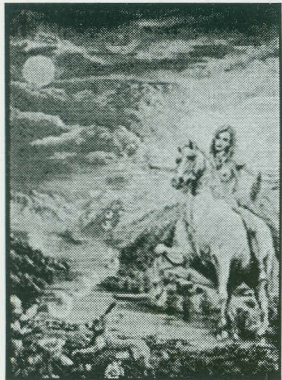
703 Vikingakrigare

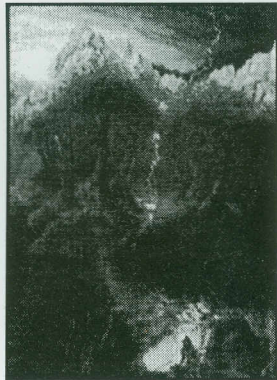
704 Valkyria och
stupade

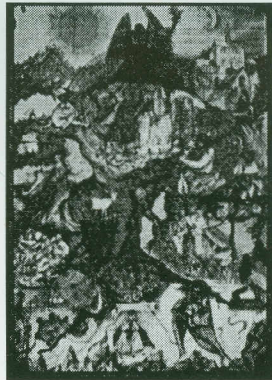
705 Oden vid
ljusets bro

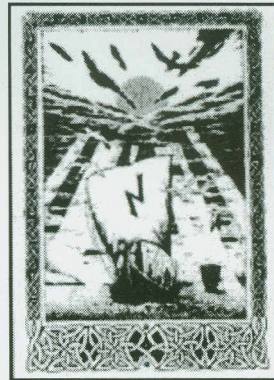
706 Gudinnan
Ostara

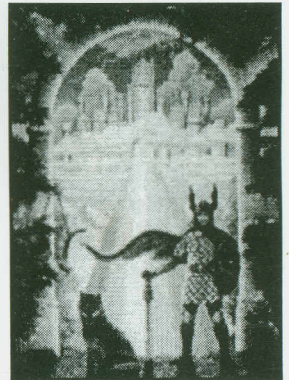
707 "Wayland the
Smith"

708 Yggdrasil -
Livets träd

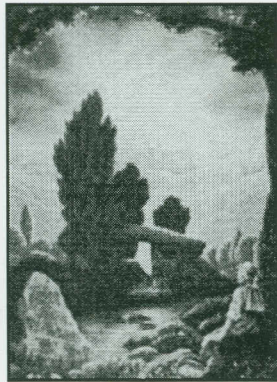
716 Vikingagryning
(Sv/Vit) OBS 40:-

717 Heimdal och
Asgård

718 Heimdal och
Ljusets Bro

719 Flicka och
Menhir

720 Tyr och
Fenrisulven

721 Ragnarök

722 "The pursuit of
Sol & Mani"

FINNS ÄVEN SOM A5 KORT!

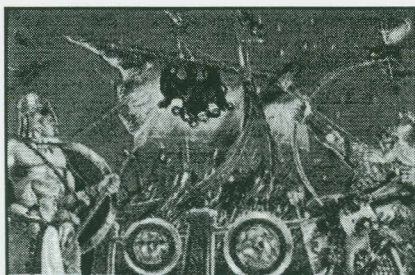
701 "Tor svingar
Mjölner"

705 "Oden vid Ljusets
bro"

710 "Oden rider
Sleipner"

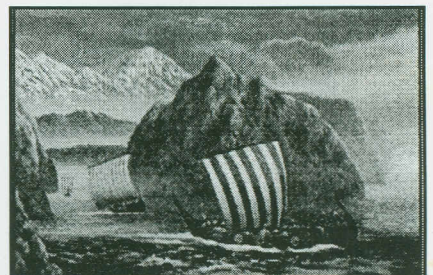
Dessa tre finns även
som A5 kort!

20:-/st, eller
Alla tre: 50:-

711
Vikinga
skepp

709
Vikinga-
begravning

712
Keltisk
Prinsessa

710
Oden rider
Sleipner

I FÄDERS SPÅR,
FÖR FRAMTIDA SEGRAR!

Vi kämpar för Dig,
Din familj och
Ditt fosterland!

Sverigedemokraterna